

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

V. De effectibus suspensionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

colum. 2. Suar. disp. 28. sect. 4. num. 6. Gab. Vazq. 1. 2. disp. 158. num. 49. Coninch. disp. 15. dub. 3. conclus. 2. num. 24. Galpar. Hurtado tract. de censur. difficult. 7. num. 19. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. 3. cap. 3. Sanch. lib. 9. disp. 32. num. 9. quia suspensio ex se graue malum est; ideoque grauem culpam supponere debet. Neque obest excommunicationem minorem bonis excellentioribus priuare; quia illa priuatio facile tolli potest, cum quilibet sacerdos possit illius absolutionem impendere, quod in suspensione non procedit. Præterquam quod sæpe inducit damnum irreparabile, & nonnullam infamiam secum affert. Notanter dixi, *communiter ferri*; nam aliquam suspensionem ad modicum tempus probabile est à iudice infligi posse ob culpam leuem; vt notant Sanch. Coninch. Hurtado; Layman. loc. allegatis.

PUNCTVM IV.

Quæ forma seruanda sit in suspensione ferenda?

- 1 Nulla est prescripta forma pro suspensione ferenda.
- 2 Præcedere debet monitio.
- 3 Debet ferri in scriptis, & exprimi causa ob quam imponitur.

1 Pro suspensione nulla est prescripta forma verborum, sed ea verba requiruntur, quæ sufficienter declarent hunc effectum; vt notatur Nauarr. c. 27. n. 161.

2 Semper tamen præcedere debet monitio, si suspensio ad contempcionem delinquentis, & ad illius contumaciam reprimendam feratur, vt aliis relatis tradit Nauarr. cap. 27. num. 159. Gregor. de Valencia. 2. 4. disp. 7. q. 18. pun. 1. pronunciat 7. quia Ecclesie constare nequit de contumacia, & inobedientia alicuius, nisi prius illum moneat. Ideoque satis probabile est censuram suspensionis ferentem abque monitione suspensum esse per mensem ab ingressu Ecclesie, & censuram esse nullam, vt docuit Henric. lib. 13. cap. 19. numero 4. Suar. disputat. 28. sect. 5. num. 2. Auila 3. part. d. put. 3. dub. 1. conclus. 3. & probatur ex c. sacro, de sententia excommunicat. vbi excommunicanti abque monitione per mensem ingressus Ecclesie interdicitur. Sed excommunicatio, suspensio, & interdictum paria sunt. Argum. c. cum medicinalis de sententia excommunicat. in 6. Ergo pœnæ latae ob impositionem excommunicationis abque monitione ad suspensionem, & interdictum extendi debent. Verum quando suspensio feratur in puram pœnam delicti commissi, monitione non indiget, vt bene aduertunt Nauarr. Suar. Auila locis relatis, & manifeste constat ex cap. tam litteras de testibus, vbi suspendit Pontifex quemdam presbyterum ad cuius suspensionem ferendam nullam præmittit monitionem. Et in cap. Romana de sententia excommunicat. in 6. post factam mentionem excommunicationis, suspensionis, & interdicti subditur de sola excommunicatione nunquam ferri sine monitione. Ergo tacite indicatur suspensionem, & interdictum aliquando sine monitione ferri posse.

3 Vt autem debito modo suspensio feratur, debet ferri in scriptis, & exprimi ibi causa ob quam imponitur; insuperque instrumentum debet dari suspensio, si illud exposuisset Argum. Textus in cap. 1. de sententia excommunicat. in 6. Et tradit Nauarr. d. c. 27. num. 159. Auila 3. p. de censuris, disp. 3. dub. 1. conclus. 3. Suar. disp. 28. sect. 5. num. 3. Quod si iudex huius constitutionis temerarius extiterit violator per mensem vnum ab ingressu Ecclesie, & diuinis officiis suspenditur. Superior vero ad quem recurrit sententiam siue difficultate relaxare debet, & latorem ad expensas, & omne interesse condemnare, & alias animaduersione condigna punire, vt pœna docente discant indices quàm graue malum sit sententiam excommunicationis, suspensionis, & interdicti sine debita maturitate fulminare. Vti habetur in dicto cap. 1. de sententia excommunicat. in 6. Ex quo fit transgressorum huius constitutionis graue peccatum commissurum. Sicuti aduertit Angel. verbo suspensio numero 16. Syluest. eodem num. 6. casu 25. Henric. cap. 39. num. 4. Auila supra. conclus. 3.

PUNCTVM V.

De effectibus suspensionis.

Cum suspensio alia sit ab officio, alia à beneficio, alia ab vtroque, & qualibet ex his diuersos effectus habeat, operæ pretium est de qualibet sigillatim sermonem instituire.

§. I.

Quos effectus habeat suspensio ab officio?

- 1 Suspensio ab officio absolute lata, suspendit ab omni officio tam ordinis, quàm iurisdictionis spiritualis.
- 2 Suspensio ab officio nequit licite eligi ad beneficium Ecclesiasticum.
- 3 Eius collatio irrita est, etsi contrarium plures doceant.
- 4 Affirmant aliqui suspensum ab officio, esse à beneficiis suspensum.
- 5 Contrarium verius est.
- 6 Plures negant debere fructus beneficij suspensio ab officio sacramenta ordinis ministrari, aliaque diuina officia exerceri.
- 7 Verius videtur oppositum.
- 8 Satisfit contrariis fundamentis.
- 9 Suspensio ab officio vocem habere potest in capitulo, etsi alii qui contrarium censent.
- 10 Suspensio ab officio determinato lata, extra illam materiam extenditur.
- 11 Suspensio ab ordine absolute priuatus est cuiuscunque ordinis vsu.
- 12 Suspensio ab ordine non est suspensio à iurisdictione.
- 13 Suspensio à determinato ordine, priuatus indirecte est ab vsu alterius ordinis prædicto annexi.
- 14 Communis sententia firmat suspensionem ab ordine inferiori à maiore suspensionem esse.
- 15 Contrarium verius censet.
- 16 Episcopus suspensus à collatione inferioris ordinis, à superioris censetur suspensus; iuxta plurium sententiam.
- 17 Probabilius est oppositum.
- 18 Satisfit fundamentis contrariis.
- 19 Ex suspensione iurisdictionis non priuatur suspensus vsu ordinum.
- 20 Suspensio iurisdictionis determinata non extenditur ultra designatam materiam.

SI suspensio ab officio absolute lata sit nulla restrictione apposta, suspendit ab omni officio tam ordinis, quàm iurisdictionis spiritualis; quia hæc omnia sub nomine officij veniunt; vt ex communi notatur Suar. disp. 26. sect. 1. num. 4. Auila 3. p. de censur. disp. 2. dub. 1. conclus. 5. Tolet. lib. 1. cap. 43. num. 6. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 1. n. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 5. Quocirca sic suspensus non poterit administrare sacramenta, neque celebrare, neque indulgentias concedere, neque eligere, quia hæc omnia pertinent ad officium clericale, bene tamen poterit recipere sacramenta, ingredi Ecclesiam, assistere officijs diuinis, canere in choro more laicorum, ac denique vti qualibet iurisdictione temporalis si illa habeat, tamen in sententia exprimat, quod suspensus sit ab officiis diuinis, & iurisdictione, quia intelligi debet de iurisdictione Ecclesiastica, de officiis diuinis prout à clericis quatenus tales sunt exercentur, vt docet Abbas cap. vit. de clerico excommunicat. ministr. Nauarr. lib. 5. consilior. tit. de sententia excommunicat. consil. 64. Suar. disp. 26. sect. 5. num. 9. Auila 3. p. disp. 2. dub. 1. conclus. 6. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 1. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. part. 3. cap. 1. num. 2. & colligitur ex cap. 1. de sententia, & re iudicata, vbi dicitur suspensum à diuinis prohiberi exercere officium sicut prius & incurtere irregularitatem suspensionem violando. At certum est non incurtere irregularitatem, nisi solemiter exerceat aliquem actum ordini deputatum, ergo ab illius exercitio tantum priuatur.

Difficultas est, an suspensus absolute ab officio possit ad beneficium eligi? Affirmat non solum valide, sed licite eligi posse Gaspar Hurtado tract. de suspensione, difficult. 4. num. 8. ductus ex textu cap. vel non est compos, de temporib. ordination. vbi mandatur de beneficio Ecclesiastico prouideri ordinato ante legitimam ætatem. Sed merito reliqui omnes Doctores censent illicitè prædicto suspensio etiam tolerato beneficium Ecclesiasticum conferri. Vt videre est in Henric. lib. 13. c. 32. num. 1. Auila 3. p. disp. 2. dub. 1. conclus. 5. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. p. 3. cap. 1. num. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 3. quia beneficium datur propter officium, cap. fin. de Rescriptis in 6. ergo impedito officium exercere merito denegatur beneficium, argum. cap. vit. de clerico excommunicat. ministr. Neque obest textus in cap. non est compos, quia illa non est propria suspensio, sed prohibitio, & præceptum, ne ante legitimam ætatem ordinem receptum exerceat, & casu quo suspensio esset, non est suspensio absoluta, sed pro determinato tempore, ideoque non impedit beneficij collationem.

cuius officium illo tempore suspensionis non est necessarium exercendum.

3 Sed an collatio beneficii facta suspensio irrita sit, vel veniat irritanda, dissentiant Doctores. Nam Abbas cap. vel non est compos. num. 4. de temporib. ordinat. Suar. disp. 6. sect. 3. num. 8. Couiuch. disp. 1. dub. 2. conclus. 3. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. c. 1. num. 4. Gaspar Hurtado de suspensione, diffi. 4. num. 8. negant esse irritam, sed venire in tandem quia nullus est textus ex quo irritatio ipso iure colligi possit. Sed contrarium verus existimo cum Glossa cap. cum bona memoria, verbo suspensio, de atate, & qualitate. Et in c. cum dilectus, verbo cassandis, de consuetud. & cap. per inquisitionem de electione. Nauarr. Flamin. Lessio. Bertrachino, & aliis pluribus, quos refert, & sequitur Nicol. Garcia de beneficiis. p. cap. 14. num. 1. & segg. vbi variis decisionibus Rotæ hanc sententiam comprobabat Bonac. r. 1. disp. 3. de suspens. punct. 2. num. 13. Moucor ex textu in c. cum bona memoria de atate, & qualitate. vbi respondet Pontifex de his qui durante suspensione beneficia consecrati sunt, non licere ea retinere, præcipue illos prædictis beneficiis spoliari. Signum ergo est collationem irream fuisse, aliâ licet illa beneficia retinere, quodque indicat verbum spoliare, quod solum conuenit ei qui rem usurpatam habet. Idem colligitur ex dicto cap. cum dilectus. Et cap. per inquisitionem.

4 Grauior dubitatio est an suspensus ab officio sit etiam à beneficio suspensus; Nam Glossa in c. maiores, verbo ab officio de clerico excommunicat. min. strauit. Paludan. in 4. dist. 18. quest. 7. art. 3. conclus. 3. Bernard. Diaz. pract. crimin. cap. 73. num. 2. Nauarr. lib. 1. consil. in 1. edit. tit. de temporib. ordinat. consil. 4. Gregor. de Valen. 1. 4. disp. 7. quest. 18. p. 1. pronuncia- to 2. censet suspensum ab officio absolute eo ipso esse à beneficio suspensum, eo quod beneficium est officio accessorium. Cap. fin. de Rescriptis in 6. Ergo prohibito principali accessorium censeri debet prohibitum. Argum. regulæ Accessorium de R. g. in 6. & leg. ratio, ff. de sponsalio. Alij distinguunt de suspensione ab officio lata ob graue delictum, & hanc affirmant à beneficio suspendere, secus ob delictum, quod non irrogat infamiam. Alij id admittunt in suspensione lata à iure, secus in ea quæ ab homine fertur. Alij e contra, quas opiniones, & Doctores refert Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 5. à num. 13.

5 Sed communis sententia, scilicet suspensum ab officio non esse à beneficio suspensum verior est, prout eam docuit Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 6. §. 6. Henric. lib. 1. cap. 32. num. 3. Sayrus dicto cap. 5. num. 16. Sanch. l. b. 3. de matr. disp. 5. numero 11. Auila 3. p. de censur. disp. 2. dub. 1. concl. 6. Couiuch. disp. 1. dub. 2. conclus. 3. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. cap. 1. num. 2. Gaspar Hurtado de suspens. diffi. 4. numero 9. Suar. disp. 26. sect. 3. num. 4. Bonac. 1. 1. disp. 3. de suspens. punct. 2. num. 10. Ratio est manifesta, quia aliquando fertur suspensio ab officio, aliquando à beneficio, aliquando ab utroque simul: vti colligitur ex cap. inter de purg. canon. & cap. tam litteris de retrib. & attestat. & cap. quando de officio ordinat. & cap. quisquis de electione. & cap. quisquis eodem tit. in 6. & cap. 2. de fideiussoribus, & aliis, vbi tanquam res distinctæ enumerantur suspensiones ab officio. Ergo signum est suspensionem ab officio non comprehendere suspensionem à beneficio, aliâ superflue hæc vt dist. nete exprimerentur. Quapropter si suspensus ab officio satisfaciat obligationibus beneficii quantum est in se, per se, vel per substitutum, fructus beneficii percipere poterit.

6 Quod si suspensus ab officio Sacramenta ministret, & officia diuina solemniter in choro exerceat, quibus per suspensionem priuatus est affirmat Rebuff. practi beneficiar. tit. de ssumonia in resignat. num. 15. Couarruu. 4. decret. 2. p. cap. 6. §. 8. n. 7. in fine. Viuald. candelab. Sacr. 2. p. in materia de suspens. n. 171. in fine, nequaquam lucrari fructus, & distributiones illis officis inique exercitiis correspondentes, quia fructus illi, & distributiones conceduntur ob ministerium ab Ecclesia acceptum. At ministerium illud Ecclesia non accipit, imo potius deseratur. Non igitur ob illius exercitium præmium fructuum concedere debet. Et confirmo: à prædicto officio suspensus est remotus, ergo etiam remotus est à fructibus beneficii, qui ratione illius conceduntur. Et fauet cap. eos qui 81. dist. vbi Pontifex inquit eos qui officium diuinum derelinquunt, sicut se ab officio alienos faciunt, ita à beneficio Ecclesiarum priuatos esse iudicamus. Idem traditur cap. si quis sacerdotum, eadem dist. Et cap. prater hoc 32. dist. Postquam clericus concubinaris declaratur ab officio suspensus; inquit Pontifex: Neque partem ab Ecclesia suscipiat. Ergo suspensus ab officio priuatus est saltem illis beneficii fructibus, qui officio cuius exercitium sibi interdictum est, correspondent.

7 Sed verior est sententia affirmans fructus prædicto officio inique exercitiis correspondentes lucrari, & retineri à suspenso posse. Vti docuit Steph. Dauila 3. v. de censur. disp. 2. dub. 1. conclus. 6. & loquens de excommunicat. 2. p. cap. 6. disp. 6. dub. 1. in fine. Petr. Nauarr. lib. 2. de rescri. cap. 2. in nota

edit. par. 2. diffi. 5. n. 244. Henric. lib. 13. c. 3. n. 3. & c. 14. n. 3. & c. 32. num. 3. Sanch. lib. 3. de matr. disp. 5. num. 1. Ratio est, quia penæ extendendæ non sunt abique manifesto textu: at nullibi habetur suspensum exercentem officium à quo suspensus est, fructibus tali officio correspondentibus priuati ipso iure. Ergo, &c. Et confirmo hanc sententiam potius in illius utilitatem laborem aliquem impendas, potius metodem illius laboris detinere; teste communi sententia. Ergo etiam poterit retinere fructus officio correspondentes, quod in utilitatem beneficii impensum est. Secundo confirmo ex cap. pastoralis, §. verina de appellatomb. vbi excommunicatus relegato ad tempus comparatur, ac relegato ad tempus non subtrahuntur bona, nisi hoc in sententia exprimat, leg. de postulerum. Cuius de Poenis: Ergo neque suspensio ab officio debet subtrahi ante sententiam.

Neque argumenta in contrarium videntur. Ad primum dicitur distributiones, & fructus dari propter ministerium vti Ecclesie, & ab ea acceptum tanquam validum, quod à suspensio fieri potest esse non licitum. Ad confirmationem concedo accessorium sequi naturam principalis; at nego fructus accessorios esse ministerio tantum licite exercito, cum verè accedunt ministerio valide præstito. Cum autem suspensio non irritet ministerium, neque fructuum acquisitionem annullabit. Textus in cap. eos qui, nihil probat, quia loquitur de eo qui nullo modo officium exercet, sed ab officio interire remouetur. In cap. prater hoc, suspensus ab officio etiam à beneficio suspenditur, vt clericus concubinaris à tali delicto committendo arcetur.

Rursus dabitur potes, an suspensus absolute ab officio vocem habeas in capitulo. Negat Glossa in cap. cum dilectus verbo à suspensio. Et vbi Panoim. num. 20. de consuetud. Felin. in cap. Apostolica de exception. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 5. num. 12. eo quod vocem habere in capitulo vltis & exercitium est Ecclesiæ officii. Tum quia solus clericus subdiaconatu insignitus competit ex Clement. vt vide atate, & qualiter. Sed contrarium probabilis existimo, quia ferre suffragium in capitulo per se non est exercitium ordinis, cum laicis conuersis competat iuxta Glossam in cap. eo, verbo electionibus, lib. 6. Itemque monialibus ex Glossa in Clement. vt ij de atate, & qualiter. verbo mancipati, neque etiam est vltis alicuius iurisdictionis Ecclesiæ, cum feminæ, & laici hanc vocem habent, & iurisdictionis Ecclesiæ incapaces existunt. Ergo ex suspensione ab officio nequaquam priuatio vocis in capitulo inferri potest, quod Sayrus dicit c. quum 12. concedit, quando hæc vox ratione beneficii suspensio competit.

Quod si suspensio ab officio non absolute feratur, sed determinata ad aliquam materiam extra illam non extenditur, quia penæ extendendæ non sunt vltra verborum proprietatem; vti ex communi sententia tradit Nauarr. cap. 27. numero 160. Suar. disp. 26. sect. 5. Sayrus lib. 4. cap. 5. num. 17. Henric. lib. 13. c. 32. num. 1. Vgolin. tab. 4. c. 6. §. 4. Couiuch. disp. 1. dub. 2. num. 8. Vnde suspensio ab ordine si absoluta sit extra officium ordinis non extenditur, & suspensio à iurisdictione extra iurisdictionem Ecclesiasticam non procedit.

Ex hac regula quæ verissima est, colliges primo suspensum ab ordine absolute priuatum esse cuiuscunque ordinis vltis, quia in his materiis indefinita vniuersali æqui pollet, & nulla est ratio ob quam dispositio hunc potius ordinem quam alium comprehendat. Secus esset si suspensio fuisset à facris ordinibus, non obinde impediret minores exerceres, quia spectato communi modo loquendi, & maxime in materia odiosa sub ordinibus sacris minores non comprehenduntur, vt colligitur ex Trident. sess. 23. cap. 11. de reformatione. & tradit Syluest. verbo suspensio, quest. 5. Henric. lib. 13. c. 32. num. 2. Suar. disp. 26. sect. 4. num. 2. & 3. Sayrus lib. 4. c. 5. numero 17.

Secundo colliges suspensum ab ordine non esse suspensum à iurisdictione, quia sunt res omnino distinctæ, & inter se non necessarid connectæ, vt bene tradit D. Thom. 3. p. in addit. q. 22. art. 3. Nauarr. cap. 27. num. 160. Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 5. Sayrus lib. 4. cap. 4. num. 6. Suar. disp. 26. sect. 4. n. 5. Auila 3. p. de censur. disp. 2. dub. 2. conclus. 8. Filliuc. tract. 7. c. 2. qu. 4. num. 2. Bonac. tom. 1. disp. 3. de suspens. punct. 2. num. 4. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. punct. 1. numero 9. Vnde suspensus ab ordine concedere potest facultatem eligendi confessarium, tamen ipse confessarius esse non possit, quia ad confessarium minus ordinis vltis requiritur, secus ad facultatem concedendam. Item poterit eligere, quia hæc potestas non ordinem, sed iurisdictionem spectat, vt notat Glossa in cap. Presbyterum, verbo habere, 2. 8. dist. per textum ibi, vbi expressè dicitur suspensum ab officio (scilicet ordinis) non esse suspensum à iure eligendi: Suar. m. 7. Auila conclus. 8. Sayrus c. 3. n. 20. & c. 4. num. 6.

Si verò suspensio sit ab ordine aliquo speciali, ab eo tantum priuatur directè, indirectè tamen ab eo cuius vltis prædicto ordini annexus sit. Exemplis rem declaro. Suspensus es à

Sacerdotali officio, eo ipso suspensus es ab ordine Diaconatus, & Subdiaconatus in Missa exercendo. Suspenfus es à Pontificalibus, munia Pontificalia exercere non potes, vti sunt ordines conferre, conficere chrisma, formare altaria, seu Ecclesias consecrare, virgines benedicere. Si autem ad aliam Ecclesiam conferre, conficere chrisma, formare altaria, seu Ecclesias consecrare, virgines benedicere. Si autem ad aliam Ecclesiam conferre, conficere chrisma, formare altaria, seu Ecclesias consecrare, virgines benedicere. Si autem ad aliam Ecclesiam conferre, conficere chrisma, formare altaria, seu Ecclesias consecrare, virgines benedicere.

14 Grauis difficultas est, an suspensus ab ordine inferiori sit etiam à maiori suspensus, tamen maioris vni praeferri possit absque minoris exercitio? Affirmat communis sententia, vti videtur est apud Suar. disp. 26. sect. 4. num. 6. Nauarr. c. 27. n. 163. Henric. lib. 13. c. 32. num. 2. Sayr. lib. 4. cap. 3. regula prima, tamen aliquas limitationes adhibet praedictam regulam destruentes. Mouentur, quia ei cui res minoris momenti prohibita sunt, de cetero maiora concedi, iuxta reg. in c. eius licet. de Regal. iuris in 6. & capite cum illorum, de sentent. excommunicat.

15 Contrarium tamen sustinendum censet. scilicet ex suspensione ordinis inferioris te non esse prohibentem superiore ordinem praedicto inferiori minime annexum exercere, vti si suspensus es à diaconatu, poteris absolue, Extremam vniuersionem ministrare; & suspensus à sacerdotali officio poteris episcopale munus exercere, in his quae sacerdotalis ordinis vnum non praerequirunt; quia in praesenti interpretatio facienda est, neque vilius est inconueniens quod minori honore priuatus maiorem retineat; hoc enim solum probat delictum ob cuius causam suspensio lata fuit non ita graue fuisse, vt vtiliusque honoris maioris, & minoris priuationem mereretur. Atque ita docent Suar. disp. 26. sect. 4. num. 11. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 10. Filluc. tract. 17. cap. 2. q. 1. n. 2. & 29. Paul. Laym. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. c. 1. n. 6. Gaspar Hurtado de suspens. diff. 4. num. 9.

16 Hinc deciditur, an suspensus Episcopus à collatione inferioris ordinis censetur à superiori suspensus? Affirmant qui censent suspensum ab ordine inferiori esse à superiori vti suspensum, vti est Glossa in c. eos qui de temporib. ordinat. in 6. verbo ordinum. Abbas in cap. vel non est compos. de temporib. ordinat. num. 4. Hostiens. in cap. 1. cum dilectus, eodem tit. Syluest. verbo suspensio, num. 5. Henric. lib. 13. c. 32. num. 2. Auila 3. q. disp. 2. dub. 2. concl. 11. Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 6. Tolet. lib. 1. cap. 3. Reginald. lib. 3. n. 15. Bonac. tom. 1. disp. 3. de suspens. p. 2. num. 7. & alij relati à Sayro lib. 4. c. 3. num. 5. Mouentur ex leg. relocatorum §. fin. ff. de interd. vbi affirmatur, cui honor inferior interdictus est, maiores quoque interdictos censeri debere. Deinde indignus minore honore eo ipso maiore indignus est, leg. qui indignus ff. de Senatorib. Ergo idem erit in praesenti, argum. cap. cum illorum, de sententia excommunicat. ibi cum maiora intelligantur illi prohibita cui vetita sunt minora.

17 Nilominus dicendum est suspensum à collatione inferioris ordinis, non esse suspensum à collatione superioris, aut e contra, quando vnum sine altero exerceri potest: vti docuit Suar. disp. 26. sect. 4. num. 11. & seqq. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. c. 1. num. 6. Filluc. tract. 17. c. 2. num. 2. & 29. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 10. Gaspar Hurtado de suspens. difficult. 4. num. 10. Et decidi videtur in cap. vlt. de temporib. ordinat. lib. 6. vbi Episcopus suspensus à collatione primae tonitruae non censetur ex communi sententia suspensus à collatione reliquorum ordinum. Deinde in cap. litteras de temporib. ordinat. suspensus Episcopus à collatione diaconij, & presbyterij. Si autem facta suspensione pro ordine inferiori ad superiorem censetur extensa, vt quid Pontifex exprimeret suspensionem presbyterij posita suspensione diaconij. Item in cap. ex litteris de excessib. Praelator. ad finem, suspenditur Episcopus propter homicidium qui auctoritatem praebuit ab altaris ministerio, & consequenter à Pontificali officio, quia nequit hoc officium absque altaris ministerio exercere, at conferre ordinem superiorem inferiori non collato optime potest, quia vnus collato ab alterius collatione non pendet. Ergo &c.

18 Argumentum oppositae sententiae facile dissoluitur: concedo namque indignum minore, & maiore indignum esse quando ex se, & absolute indignus est: scilicet quando sit indignus in penam delicti commissi. Veldie indignum minoris honore, seu cui minor honor interdictus est expedire maiorem interdictionem non tamen de facto interdictum esse. Adde neque hoc semper esse verum; forte enim delictum contra maiorem honorem commissum est, idcirco à solo illo expedire remoueri, alias suspensus ab officio confirmandi, censetur suspensus ab officio consecrandi, & suspensus ab

officio praedicandi suspensus esse deberet ab officio celebrandi, absoluedi, vt pote digniori, quod non est dicendum.

Illud verò existimo certum suspensum ab exercitio, seu collatione inferioris ordinis, non fore irregularem; ex eo quod superiorem ordinem exerceat, vel conferat; quia non praestat aliquid quod sibi per censuram sit directè interdictum, sed solum consecutiuè, & ex quadam decencia, vt rectè aduertit Sayrus lib. 4. thesaur. cap. 3. n. 1. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 10.

Tertio colliges ex suspensione iurisdictionis non esse priuatum vti ordinum, quia vti ordinis, & iurisdictionis distinguuntur. Quapropter, et si nequeas censuras proferre, vel ab illis absolue, aut à peccatis confirmare electos, beneficiorum collationem facere, & alia similia quae iurisdictionem spectant; at optime poteris canere in choro, diuinis assistere, celebrare, quia haec ordinum exercitio competunt: vt colligitur ex capite transmissum. Et ibi Glossa, verbo de talibus de elect. & capite aqua, & ibi Glossa, verbo de iurisdictione de consecrat. Eccles. vel altaris. Et tradit Nauarr. cap. 27. num. 160. Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 5. & §. 6. Henric. lib. 13. cap. 32. num. 4. Sayr. lib. 4. thesaur. cap. 4. num. 20. Auila 3. p. disp. 2. dub. 2. concl. 12. Quod addè verum est, vt esto suspensus sit ab administratione Ecclesiae tam in temporalibus, quam spiritualibus, non obinde prohiberis ab vtu ordinis, qui absque iurisdictione in alios exerceri potest. Nam ex suspensione ab administratione Ecclesiae in temporalibus solum prohibitus es de iuribus, & possessionibus Ecclesiae, seu beneficij in iudicio, vel extra disponere. Ex suspensione ab administratione in spiritualibus, prohibitus tantum es ea spiritualia exercere, ad quorum exercitium iurisdictionis requisita est, qualis est beneficiorum collatio, & electio, sacramentorum ministratio, & iudicium facta, vt latius tradit Sayr. lib. 4. thesaur. cap. 7. num. 5.

Quarto colliges suspensionem iurisdictionis non absolute, sed alicuius actus determinati illius tantum vti prohibere, quia poenae vltra proprietatem verborum legis poenalis non debent extendi. Sicut ex communi docuerunt Panormit. in cap. Apostolica, n. 6. de exceptionib. Innocent. cap. cum dilectus num. 4. de consuetud. Vgolin. de censur. tab. 4. cap. 6. §. 4. Sayrus lib. 4. cap. 4. num. 21. & cap. 5. num. 27. Quocirca suspensus à collatione beneficiorum, vt in cap. graui. de Præbendis, & suspensus à confirmatione Episcoporum, cap. 2. de translat. Episcoporum. & cap. prouida, de electione lib. 6. reliquos omnes actus iurisdictionis exercere potest. Argum. leg. cum prator, ff. de iud. quia exclusio, & prohibitio vnus est ratiua aliorum concessio.

§. II.

Suspensio à beneficio quos effectus habeat?

- 1 Suspensio à beneficio non priuat beneficio, sed illius fructibus.
2 Suspensio à beneficio absolute, est suspensio ab omnibus beneficiis quae actu possides.
3 Communis sententia docet hac suspensione à beneficio te inhabilem reddi beneficio suscipiendo. Sed contrarium verius est.
4 Examinatur, an sub suspensione à beneficio distributiones quotidiana comprehendantur, & sub distinctione respondentur.
5 Sub nomine fructus beneficii non comprehenditur collatio, & electio ad beneficium.
6 Quauis suspensus à beneficio recipere possit illius fructus qui ad sui, & suorum congruam sustentationem fuerint necessarij.

Suspensio à beneficio non priuat beneficio, sed illius fructibus, vt colligitur ex cap. cupientes §. caeterum de electione. vti tradit Panormit. in cap. cum dilectus numero 20. de consuetud. Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 8. §. 1. Henric. lib. 13. cap. 32. num. 4. Sayrus lib. 4. thesaur. cap. 6. num. 2. Neque obinde deobligatur suspensus beneficii oneribus satisfacere, quia suspensio punit, non releuat, vt notat Glossa in cap. cum vniversalis, verbo admissis de electione, & ibi Panormit. numero 10. Henric. lib. 13. cap. 32. num. 4. Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 8. §. 8. Sayrus lib. 4. thesaur. cap. 5. num. 9. & cap. 6. numero 8. Suar. disp. 27. sect. 1. num. 3. & seqq. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 6. num. 12. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 3. cap. 1. num. 4. Bonac. de censur. disp. 3. p. 2. num. 13. Gaspar Hurtado de suspens. difficult. 4. num. 9. Quod si dicas acerbiorē poenam esse suspensionem à beneficio tantum, quam suspensionem ab officio, & beneficio; siquidem per suspensionem à beneficio priuatur quis beneficii fructibus manente onere, & obligatione, officium exercendi; at per suspensionem ab officio

rio & beneficio à prædicto onere eximitur? Respondeo cum Suar. *dicta* *sect. 1. n. 5.* obligationem ad præstandum officium esse onus sit, utilitatem, & honorem secum afferre. Potestas namque expedita ad officium præstantum utilis, & honorifica est, quo honore, & utilitate prius (suspensio ab officio, idè quæ gravior pœna censenda est suspensio ab officio, & beneficio, quam à solo beneficio. Adde per suspensionem ab officio, & beneficio se non esse liberum ab omni onere, siquidem in particulari officium canonicum recitare debes, & si est beneficium curatum à quo est suspensus, teneris saltem per alium officio satisfacere, dum Episcopus non prouiderit, eo quod suspensionem non agnouerit.

2. Porro suspensio à beneficio absolute lata, est suspensio ab omnibus beneficiis quæ actu possides, nisi ex intentione ferentis, aliæ circumstantia contrarium colligatur, quia non est maior ratio cur ad unum potius beneficium, quam ad aliud dispositio se extendat. Argum. *Clem. 2. & ibi* Glossa, verbo *beneficium, de vita, & honest. clericor.* Et tradit aliis relatis *Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 8. §. 5. Sayrus, lib. 4. thesauri, cap. 6. num. 24.* Ex intentione autem ferentis, aut ex aliqua circumstantia sæpe suspensio à beneficio absolute lata restrictionem accipit. Ex circumstantia, aut ex intentione ferentis restrictionem censetur accipere suspensionis sententia, si delictum ob quod fertur sit aduersus aliquam particularem Ecclesiam. Nam tunc credendum est comprehendere tantum beneficia illius Ecclesie, ex textu in *cap. si compromissarius, de Electione in 6.* ubi eligentes in aliquam suspendantur per triennium à beneficiis obtentis in illa Ecclesia, quam taliter eligendo nocentur offendisse. Idem colligitur ex *cap. cupientes vers. ceterum de electione in 6. & cap. 2. vers. omnimodius de rebus Eccles. non alienand.* Et licet restrictio illa facta à Bonifac. VIII. videatur specialis, neque ad alios casus extendenda, probabilis est regulam ibi generalem constitui, ut in similibus causis suspensio restricta esse intelligatur. Tum quia Pontifex non solum illam legem Concilii Lateranensis, sed etiam aliam similem Concilii Lugdunensis quæ habetur in *cap. fin. §. de elect. in 6.* eodem modo interpretatus est. Tum etiam quia restrictio pœnæ favorabilis est, & ex alia parte à Pontifice traditur, & satis infirmatur pro regula generali. Ergo sic accipienda est. Atque ita docent ex communi Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 6. n. 25.* Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 12. & num. 13.* inferit si Canonicus, Episcopus, vel Rector sub nomine canonici, Episcopi, vel Rectoris suspendantur, suspendi tantum à beneficio, quod sub illo nomine significatur, quia prædicata sæpe ex subiectis limitationem accipiunt. Deinde ex intentione ferentis suspensionem censenda est limitari, ut solum comprehendat beneficia sita in diocesi, & territorio sententiam ferentis: nam esto Prælati possit sibi subditum suspendere ab omnibus beneficiis tam suæ diocesis quam alienæ, cum in ea sententia non excedat suam iurisdictionem, utpote priuatus subditum iure ipsi inhaerente. communique sententia defendat teste Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 19.* Suspensionem absolute latam illa omnia comprehendere; at satis probabile est, sola beneficia in sua diocesi sita comprehendere velle, cum aliud non exprimit. Sicuti tradit Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 4. num. 28.* & probabiliter reputat Suar. *dicta disp. 27. sect. 1. num. 10. & seqq.* Quod dictum est de suspensione à iurisdictione comprehendere tantum iurisdictionis vsum, qui in ea diocesi exercendus est.

Quod si obiciat suspensus absolute ab officio ordinis vbiuicunque suspensus est. Sicuti notant Glossa, in *cap. pastoralis, §. verum de appellationibus & ibi Abbas num. 20.* Decius num. 9. *Vgolin. tab. 4. cap. 6. §. 2. num. 1.* Sayrus *lib. 4. cap. 5. numero. 7.* Layman, libro 1. *summ. tractatu 5. parte 3. capite 1. circa finem.* Ergo etiam suspensus absolute ab officio iurisdictionis, & à beneficio vbi que manere debet suspensus? Respondeo negando consequentiam, quia ordinis exercitium vbi que vnicum est: at iurisdictione pro diuersitate locorum variationem recipit, & beneficium situm in vna diocesi, illiusque fructus diuersi sunt à beneficio, & fructibus alterius diocesis, ac proinde mitum non est quod suspensio ab ordine ad alia loca extendatur. Secus suspensio à iurisdictione, & à beneficio: uti notauit aliis relatis Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 5. num. 9. & cap. 6. num. 19.*

3. Sed an suspensio à beneficio inhabilem reddat beneficii suscipiendi? Affirmat communis sententia teste Coninch. *disp. 15. dub. 2. num. 14.* quia beneficium est ius percipiendi fructus, quo per suspensionem priuatus es. Sed rectius Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 26.* Layman, libro 1. *summ. tractu 5. par. 3. cap. 1. num. 3.* & Coninch. *suprà.* censent validam esse collationem, nisi ope iudicis veniat irritanda, quia nullus est textus, ex quo irritatio ipso iure colligatur. Neque est vetum per suspensionem re priuati iure radicali percipiendi fructus; alias titulo beneficii possessi priuaretis, sed solum priuatis iure proximo; lib. 10. & expellit prædictos fructus percipiendi. Quinimo Suar. *dicta disp. 27. sect. 1. num. 27.* merito probabiliter reputat, si nullum beneficium habens crimen committas, cui annexa est suspensio à beneficiis, re non esse priuatum

novi beneficii acquisitionem, quia hæc pœna censetur ferri aduersus beneficiarios qui ex suspensione à beneficiis possessis suspendantur, & ex consequenti priuantur aliis acquisitionibus.

Rursus cum suspensio à beneficio propriissime sit suspensio à beneficii fructibus, ita vt suspensio absoluta omnes fructus cuiuscunque beneficii comprehendat, deterni nata verbo illius tantum cuius est suspensio. Examinandum est quæ nomine fructuum veniant intelligenda? Conueniunt Doctores decimas, primitias, oblationes, pensiones ædium locatarum, agrorum fructus, & reliqua emolumenta, quæ ratione beneficii percipiuntur sub fructibus comprehenduntur.

Sed an comprehendantur distributiones quotidianæ, quæ interuentibus diuinis officiis conceduntur? Non conueniunt Doctores. Nam Glossa in *Clement. 2. verbo suspensus. De vita, & honest. clericor.* Et ibi Zabarella num. 6. Ancharanum. 3. Felin. in *capite Apostolica, numero 23. de exceptionibus* quos refert, & sequitur *Vgolin. tab. 4. cap. 8. §. 2.* censent hæc distributiones comprehenduntur. Consentit Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 6. num. 11.* & Bonac. *de censur. disp. 3. pun. 2. num. 1.* & Fillucius *tract. 17. cap. 3. numero 44.* cum distributiones solis beneficiis conceduntur, quia eo ipso censentur intuitu beneficii concedi.

Sed in hac parte distinguendum cenfeo, si distributiones sint ex fructibus beneficii extractæ, eo quod fructus beneficii in distributiones quotidianas fuerit diuisi, verissima est superior sententia, quia illæ non tam suos distributiones, quam beneficii fructus, cum etiam ab infimis, & legitime absentibus obtineantur. At si distributiones illæ non ex fructibus beneficii fuerint extractæ, sed ex particulari fidelium fondatione, esto solis beneficiis applicentur, existimo sub suspensione à beneficio non comprehenduntur, quia non intuitu beneficii, sed in stipendium officij conceduntur; beneficiumque conditio est vt concedantur, non causa concessionis. Sic tenet Paul. Talsus *lib. 2. de visitat. & regimine Ecclesie, cap. 29. num. 10.* Couarrub. *lib. 3. var. cap. 11. num. 8.* Gasp. Hurtado *de suspens. difficult. 4. numero 10.* nec dissentit Sayrus *lib. 4. cap. 6. num. 11.*

Inter fructus beneficii computanda est illius administratio ex omnium sententia. Quapropter suspensus à beneficio nequit locare beneficium, seu illius bona, fructus vendere per se, vel per alium, in iudicio agere, al à me actionem præstare quæ ad temporalem administrationem pertinet, idè quæ æconomus colliuendus est, vt expressè colligitur ex *cap. 1. §. vlt. de elect. in 6. & capite cupientes §. ceterum, eodem titulo 6.* Et tradit aliis relatis Sayrus *lib. 4. thesauri, cap. 6. numero 4. & seqq.* Suar. *disp. 27. sect. 1. num. 31.* Paul. Layman, libro 1. *summ. tract. 5. part. 3. cap. 1. num. 3.* Deinde nequit sic ius penitus beneficium permutare, aut in fauorem tertij resignare, quia hæc permutatio, & resignatio est quidam beneficii vsus, & administratio. Sicuti relato Ioannes Andrea docuit Gemianum, *dicto capite cupientes, §. ceterum, num. 7.* Sayrus & Suar. *lib. 4. thesauri, cap. 6. num. 11.*

Sub nomine fructus beneficii comprehenduntur aliqui nempe Nauarr. *cap. 27. num. 160.* Henricus *lib. 13. cap. 31. num. 4.* Sayrus, *lib. 4. thesauri, cap. 4. num. 7.* collationem, & electionem ad beneficium titulo beneficii competentem, quia cum à beneficio proueniant, inter beneficii fructus computari debent. Sed rectius contrarium docuit Glossa in *dicto capite cupientes, verbo beneficii de electione, libro 6. & in capite cum presentibus, verbo admiserint.* Et ibi Panormit. *num. 20. de electione.* Et in *cap. cum dilectus, num. 20. de consuetud. Sum. disp. 27. sect. 1. num. 34.* Fillucius *tract. 17. cap. 3. quæst. 1. num. 46.* Coninch. *disp. 15. dub. 2. num. 11.* Paul. Layman, libro 1. *summ. tract. 5. par. 3. cap. 1. num. 4.* Bonac. *de censur. disp. 3. pun. 2. num. 11.* Aulla *3. p. disp. 2. dub. 1.* Gaspar Hurtado *tract. de suspens. difficult. 4. num. 9.* Et colligitur aperte ex *cap. cum in cum. §. vlt. de electione, vbi ultra suspensionem à beneficiis indicitur priuatio potestatis eligendi.* Ergo signum est sub suspensione à beneficiis hanc priuationem non contineri. Ergo est, quia potestas eligendi, & conferendi beneficia, tamen à beneficio proueniant, non est beneficii vsus, sed officij ex beneficio competentis.

Quod si obiciat textum in *cap. quisquis, de electione, vbi* suspensus ab officio, & beneficiis priuatur potestate eligendi, cum tamen in dicta suspensione hæc potestas priuatio continetur. Respondeo in *dicto cap.* non ferri suspensionem ab officio, & beneficio ipso iure, sed decerni ferendum, idè quæ post dictam suspensionem statuitur priuatio potestatis eligendi ipso iure: inquit enim Innocent. III. Qui vero electionem huiusmodi, quam ipso iure irritam esse censemus præsumptim celebrare, ab officio & beneficiis penitus suspendantur per triennium, eligendi tunc potestate priuati.

Supereft, an suspensus à beneficio recipere possit illius fructus qui ad sui, & suorum congruam sustentationem necessarii fuerint? Et cenfeo sub distinctione respondentum, si suspensio lata sit in contumaciam, possitque suspensus de fructibus percipiendis

penitens ab ea liberari, nullatenus poterit eos fructus percipere; qui voluntarie eam priuationem sustinet: vt bene aduertit Panormit. in cap. pastorals. §. verum. num. 26. de appellationib. Vgolin. tab. 4. de censur. c. 8. §. 7. n. 2. Jacob. de Grassis, lib. 4. de iur. aur. cap. 2. num. 6. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 6. n. 13. Bonac. disp. 3. de censur. pun. 2. n. 14. At si suspensio non in contumaciam, sed in penam delicti commissi fuerit imposita, ita vt in voluntate suspensio constitutum non sit ab ea liberari, poterit suspensus eam partem fructuum sibi applicare, quae necessaria fuerit, ne mendicari cogatur, iudexque suspensionem ferens tenetur eam partem designare. Sicuti tradit Glossa in cap. cum vintoniensis, verbo admissum. & ibi Panormit. n. 10. de electione. Sayrus plures referens lib. 4. cap. 6. num. 12. Suar. disp. 27. sect. 2. num. 3. Coninch. disp. 15. dub. 2. conclus. 6. Bonacina dicto pun. 2. num. 14. Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 1. cap. 1. num. 4. Gaspar Hurtado. tract. de suspens. difficult. 4. num. 10. Etenim Ecclesia vt status dignitatis honori. & decori consulat, hanc in suspensionem benignitatem exercet. Quinimo Stephan. Dauila 2. p. c. 6. disp. 6. dub. 1. conclus. 1. §. 2. & 3. par. disp. 2. dub. 2. concl. 6. Gaspar Hurtado. tract. de suspens. difficult. 4. num. 10. nec dissentit Layman. loco citato, existimant suspensionem recipere posse fructus beneficii correspondentes labori quem seruando beneficio impendit, qui que substituto concederentur, quia hi non tam sunt beneficii fructus, quam stipendium laboris impensi. Quod vero Petr. Nauarra lib. 2. de resit. c. 2. n. 237. asserit suspensio à beneficio non esse fructus beneficii denegandos, quouique à iustice per sententiam condemnatur, admitendum non est; vt bene reprobatur Gaspar Hurtado supra, quia suspensio à beneficio hanc fructuum priuationem ipso facto inducit, sicut suspensio ab officio officij priuationem.

§. III.

Quem effectum habeat suspensio alternatiua ab officio, & beneficio conditionalis, & determinata ?

- 1 Si suspensio alternatiua ab officio, vel beneficio feratur, nullum effectum producat, nisi contrarium aliqui asserunt.
2 Suspensio determinate prolata suscipere determinationem potest ex materia, loco, & tempore.
3 Qualiter tempus computandum sit.
4 Suspensio sub conditione lata, cessat conditione appo-sita.

Aliquando suspensio profertur sub disunctione, ab officio inquam vel beneficio, & inter Doctores controuertitur, quem effectum habeat? Variæ sunt de hac re sententiae. Nam Glossa in cap. de Crapula, verbo beneficio. De vita, & honest. clericor. & in cap. laicos, verbo ab officio. Et ibi Hostiens. & Panormitan. n. 7. de clerico excommunicato, tr. tenent tamen sub dubio vtamque suspensionem ab officio, & beneficio comprehendere: nam cum nulla adsit ratio, ob quam magis ab officio suspensionem, quam ad suspensionem officij referatur, nec illa sententia iniuriosa sit, censenda est vtamque suspensionem comprehendere. Alij, è quorum numero est Gaspar Hurtado tract. de suspens. difficult. 4. num. 11. existimant in voluntate suspensio situm esse effectum huius censuræ, sicuti cum poena pecuniaria, vel exilio quis condemnaretur. Quod si reus noluerit eligere, vt teneretur, vtique suspensionem credendum est ex mente legislatoris, affici.

Sed verius censio prædictam sententiam sub dicta forma prolatam nullum effectum ipso iure produceret, argum. leg. 3. Cod. de sentent. qua sine certa quantitate, profer. vbi deciditur sententiam incertam, & indeterminatam nullam esse: at sententia suspensionis lata sub illa forma indeterminatio-nem, & incertitudinem habet. Ergo, &c. Neque est verum obligatum esse delinquentem eligere qua suspensione affici vellet, nam hac obligatione non attingitur ante delictum commissum, vt de se constat; commissio autem delicti statim in suspensionem incidere debebat; aliàs non esset suspensio ipso iure. Ergo non potest ab electione delinquentis dependere. Præterquam quod alienum est quemlibet obligare suam poenam exequotorem esse. Neque est simile de sententia condemnatoria ad solutionem pecunie, vel exilij, quia hæc non auerit delictum, sed post delictum commissum feritur, ideoque compelli potest delinquens, vt vnum è duobus eligat. Quocirca si in aliqua Extrauag. reperitur suspensio sub illa forma lata, credendum est voluisse Pontificam non ipso iure ferre suspensionem, sed sensum esse ipso facto & iure prædictum delinquentem subiectum esse suspensioni ab officio, vel beneficio, quam Pontifex determinauerit. Atque ita docent Panormit. in cap. laicos, num. 7. de clerico excommunicato, ministrante. Syluest. verbo suspensio, num. 5. Tabiena Ferd. de Castro. Sum. Mor. Pars V L

& Rosella ibi. Nauarra. cap. 27. num. 16 t. Maiol. lib. 2. de irregularit. cap. 19. num. 14. vers. prima declaratio. Henrici lib. 13. cap. 12. num. 4. Ludouic. Lopez 2. p. instructor. num. 97. vers. vlt. Vgolin. tab. 1. de censur. c. 20. §. 3. num. 4. Vivald. cand. aur. tit. de susp. n. 155. Sayr. lib. 4. thes. cap. 7. n. 3.

Si vero de suspensione determinata loquamur, constat ex superioribus dictis sententiam suspensionis tam ab officio, quam à beneficio recipere determinationem posse tum ex materia, tum ex loco, tum ex tempore. Ex materia suspensio ab officio recipit determinationem, si sit lata ab officio tantum ordinis, vel ab aliquo actu iurisdictionis, vel ordinis, & non ab omnibus. Similiter suspensio à beneficio determinata censetur, si sit suspensio à beneficiis quæ in vno loco habes, & non à beneficiis alterius loci, iuxta cap. cupientes, & c. compromissarius de electione lib. 6. Vel si lata suspensio sit quoad partem fructuum, & non quoad omnes, prout fieri posse tradit Glossa in Clement. cupientes de Penis, & somitur ex Clement. de vita, & honesti clericor. vel si suspensio feratur à beneficiis de presenti obtentis, vti habetur in dicta Clement. 2.

Quoad locum suspensio determinata esse potest, si pro vno tantum loco feratur, quo posito extra illum locum ita liberam personam relinquit, ac si suspensio e caret; quia sententia nequit suos limites excedere, & priuatio officij, vel beneficii in vno loco reliquorum concessio est. argum. textus Nonne de presumpt. & leg. cum prator. ff. de iudicis.

Quoad tempus autem determinata suspensio erit, si fiat per mensum, per annum, vel annos; qua determinatione posita absque alia absolutioe cessat suspensio illo tempore finito, vt tradit Glossa, Clement. 2. verbo donec, de Decimis. & in c. sacro de sentent. excommunicat. & in cap. 1. eodem tituli in 6. Innocent. & Abbas in cap. cum bona, de arate & qualitat. Jacob. de Grassis lib. 4. de iur. cap. 3. num. 14. Alfoul. Vivald. tit. de suspens. num. 180. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 8. n. 23. Suar. disp. 26. sect. 1. num. 14. Durante illo tempore suspensio tolli non potest, nisi ab eo à quo lata est, vel eius superiore, quia inferior nequit superioris sententiam immutare, vt recte aduertit Sayrus supra.

Solum est difficultas qualiter hoc tempus computandum sit, maxime cum incepto anno, vel mense suspensio contrahitur? Et in primis certum esse debet computationem incipiendam esse ab eo die, & momento quo est contracta suspensio, quia ab eo puncto sententia executioni mandata est, sicuti colligitur ex Glossa in cap. prouida, verbo annum continuum, de electione lib. 6. & tradit Bald. leg. 3. ff. si quis cautionibus. Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 15. num. 2. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 8. numero 2. Bonacin. tom. 1. de censur. disputat. 3. punct. 3. numero 2. Neque obest diem termini non esse in termino numerandum, argument. cap. 1. & ibi Glossa, verbo proponitur de resitit. spoliator. lib. 6. & lafon. in leg. 1. num. 20. ff. si quis cautionibus. Quia id intelligendum est de his sententiis, quæ secum non trahunt executionem, non vero de censuris ipso iure latis, quæ secum executionem ferunt. Vt deciditur cap. Pastoralis, §. verum de appellationib. Finitur autem computatio, si per mensem suspensio sit eo die mensis sequentis, quo in antecedenti incepit. V. g. contracta est tertio Ianuarij finitur tertio Februarij, & eadem computatio facienda est in suspensione per annum, computandum inquam esse tempus ab eo die, & momento quo contracta suspensio est, vt que ad alium similem diem, & horam anni sequentis, eo quod hæc sit communis, & frequens annorum, & mensium computatio, quæ in interpretatione legum, & maxime poenaliu spectanda est. Vti docent alii relatis Vgolin. tab. 4. de censur. cap. 15. n. 2. Sayrus lib. 4. cap. 8. num. 4. & 5. Bonac. de censur. disp. 3. p. 3. num. 3.

Quod si eo tempore suspensionis interueniat bissextus grauis est inter Doctores controuersia, an ille intercalaris computandus sit in suspensione per mensem, vel annum apposita, ita vt in illo mense, vel anno continueatur, ac si bissextus non esset, vel potius numerandus sit distinctus, & extra numerum mensis, vel anni? Ratio difficultatis est, quia esto sit dies distinctus pro vno tamen die cum præcedenti computatur, spectata communi computatione: vti habetur cap. quales, §. fin. de verb. significat. & leg. cum bissextus ff. eodem. & in leg. 1. §. minorem. ff. de Minoribus. Cæterum omnino dicendum est diem illum intercalarem habendum esse vt distinctum, & extra numerum mensis, vel anni computandum. Vti docuit Gloss. in c. 2. verbo, anno 55. distinct. & cap. quales, §. fin. de verb. sign. & ibi Panorm. n. 4. Sylu. verbo susp. §. 5. Henrici lib. 3. c. 35. n. 2. Vgol. tab. 4. de cens. 15. §. 1. n. 3. Sayr. lib. 4. thes. cap. 8. n. 2. Bonac. r. 1. de cens. disp. 3. p. 3. n. 5. Ratio est, quia mensis, vel annus maxime in materia poenali accipiendus est iuxta communem vtum: at bissextus extraordinarius est, ergo ex illo non est computandus mensis. Et confirmari potest ex leg. cum hares. §. Sitchus. si haredi, ff. de Statu liberor. vbi deciditur libertatem promissam seruienti per annum, acquiri si seruiat 365. diebus, eo quod hæc materia fauorabilis sit, ac eadem fauorem continet à suspensio-

ne libertas. Ego bisextus non debet intrare in numero anni, vel mensis, sed vt dies distinctus computari. Neque obest vt diem vnum, & indistinctum computari, & mensis & annum constitueret; quia id verum est quoad annum, & mensium numerationem, sed non quoad circulum solis, & lunæ, a quo proprie annus, & mensis computatur: vt notauit Glossa in dicto, *quasi*. verbo qui duo. Perterquam quod in fauorabilibus bisextus pro vno die habetur. Secus in penalibus, & in contractibus, argum. leg. 2. ff. de diuersis, & temporalibus, *prescriptionibus*. Ab hac doctrina censuram excipiendam suspensionem latam per quadriennium, eo quod dies bisextilis ad illius complementum omnino pertineat, cum Soli, & Lunæ suum cursum quolibet anno conficiant, spatio 365 dierum, & sex horarum, quæ sex horæ continuatæ vnum diem quolibet quadriennio necessarium constituunt. Sicuti alius relictus aduertit Sanchez, lib. 4. in decalog. cap. 35. num. 3. & in presentibus. Bonac. 1. 1. de censur. disp. 3. p. 3. num. 6.

Verum si suspensio sub aliqua conditione feratur, illud est certum cessare conditione apposita, quia solum apponitur, quousque apponatur conditio. Hæc autem conditio pendere potest à voluntate suspensæ, vel à voluntate suspendentis. A voluntate suspensæ pendet, si suspensio apposita sit sub hac conditione, quousque satisfacta, quousque delicti poeniteas. Quo casu in tua voluntate situm est à suspensione liberari satisfactione, vel poenitentia exhibita, quia prætas id quod pro termino fuit in sententia appositum. Vt notauit Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 8. num. 14. & 16. At si conditio è voluntate ferentis censuram, vel ab alio tertio pendet, vt si lata fuerit suspensio, quousque ferens suspensionem aliud disposuerit, vel iuxta suum beneplacitum, oportet vt aliud disponat, vel eius beneplacitum cesset, vt suspensio cessare intelligatur. Ea tamen est differentia inter has condiciones, quod illa conditio donec aliud sit dispositum non censuræ perfici morte ferentis censuram, quia per mortem non aliud disponitur: at illa conditio donec tibi placuerit, morte completa est, quia succedente morte tum beneplacitum cessat, vt tradit Felin. cap. 1. num. 7. de iudicij. Suar. disp. 26. sect. 1. circa finem. Moneat tamen Doctores, specialiter Sayrus lib. 4. cap. 8. num. 17. suspensionem ad beneplacitum Prælati, non esse in suspensione dependendam, nisi quantum ad eius correctionem necessarium fuerit iuxta Conc. Trident. sess. 25. cap. 3. de reformat.

PUNCTUM VI.

Quod peccatum sit violare suspensionem, & quæ poena sit violentibus imposita?

1. *Grave peccatum est ex suo genere suspensionis violatio.*
2. *Eximitur suspensus ab officio non denunciatus, si ad petitionem aliorum fidelium officia ministrare.*
3. *Suspensus denunciatus nullatenus potest extra urgentissimam necessitatem officia à quibus est suspensus, exercere.*
4. *Ob violationem suspensionis in ordine irregularitatis contrahitur.*
5. *Quod verum est, esto pro determinato tempore suspensio apposta sit.*
6. *Ob nullam viam violationem suspensionis irregularitatis contrahitur.*
7. *Qualiter suspensus irrationem, & annulationem actus incurrat.*

Solus suspensus violare proprie suspensionem potest, quia solum ipsi vltus officij, vel beneficii iuridicus est, reliqui vero solum peccare possunt, quatenus occasio fuerint dictæ violationis. Certa igitur sententia est suspensum ab officio, vel beneficio ex suo genere mortale peccatum committere, si suspensionem transgrediat, quia continent Ecclesiæ præceptum, & grauem illius censuram: sicuti tradit Nauarr. cap. 27. num. 168. Henric. lib. 13. cap. 33. numero 1. Tolet. lib. 1. cap. 14. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 1. num. 8. Suar. disp. 26. sect. 2. num. 1. Auila 3. p. 1. disp. 3. dub. 2. Coninch. disp. 15. dub. 2. num. 17. Reginald. lib. 32. tract. 2. num. 31. Bonac. 1. 1. de censur. disp. 3. p. 1. num. 1. Dixi ex suo genere, nam aliquando ex paritate materie transgressio suspensionis venialis esse potest, vt in suspensio à iurisdictione receptio vnius testis, & in suspensio ab ordine, minorum ordinum exercitum, quia frequenter ab iis qui nullo sunt ordine insigniti præstatur, vt notat Nauarra, Sayrus, Suar. Bonacina, & alij supra.

Ab hac regula eximitur suspensus ab officio non denunciatus, si ad petitionem aliorum fidelium officia à quibus est suspensus, ministrare. Nam eo casu si à suspensione prius absoluti nequit, licet poterit, & absque ulla irregularitatis poena ea officia petentibus ministrare ob Extrauag. Concilij Constant. *Ad uitanda scandala*, magis explicata in Concilio Basiliensi, & Lateranensi sub Leone X. sess. 10. & tradit ex

communi Henric. lib. 13. cap. 33. n. 3. Tolet. lib. 1. cap. 14. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 1. num. 2. & 3. Suar. disp. 26. sect. 2. num. 1. & seqq. Galpar Hurtado tract. de suspens. difficult. 1. num. 1. Quippe petio fidelium suspendit censuræ prohibitionem, & reddit actum licitum, qui alias illicitus esset.

Verum si suspensus denunciatus sit nullatenus licet ei extra urgentissimam necessitatem, & secluso scandalo ea officia à quibus est suspensus, exercere, tamen si ab aliis fidelibus postuletur, quia ea petio iniqua est, vt postea inducta ad peccatum. Nam esto nullum sit præceptum, ex vi suspensionis, quod communicationem cum suspensio prohibeat, ideoque seclusa petitione, & inductione, seu cooperatione licite possit Minister alique officij diuini à suspensio petitis assiliter. Vt tradit Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 11. num. 6. Suar. disp. 26. sect. 2. num. 7. & disp. 28. sect. 5. num. 6. Henric. lib. 13. cap. 33. n. 3. Auila 3. p. 1. disp. 2. dub. 2. conel. 1. at tamen præcepto diuino, & naturali obligatis, ne aliquo modo caula his peccati alterius, sicuti prædicti Doctores aduertunt. Quod si roget quod ergo priuilegium fidelium concessum est in Extrauag. *Ad uitanda scandala*, vt non teneantur vitare suspensionem non denunciatus, si suspensus etiam denunciatus non obligatur vitare? Respondeo priuilegium in eo consistere, quod ante denunciationem possunt fideles petere à suspensio administrationem Sacramentorum, iurisdictionis exercitum, & quælibet alia officia, quorum vsu per suspensionem priuilegiatus est, qui postea petitione fidelium licitus redditur. At stante denunciatione fideles nequeunt vsum officij suspensio prohibiti petere, quia petent quod illicitum: siquidem ex petitione fidelium non suspenditur prohibitio: vt bene notat Suar. disp. 18. sect. 5. num. 7.

Quoad poenas appostas suspensionem violentibus, dicendum est ob solam violationem suspensionis ab Ordine sacro eius officium solemnitè exercendo irregularitatem incurri: vt ex communi docent Nauarr. cap. 27. num. 163. Valent. 1. 4. disp. 7. q. 18. puncta. Filliucius tract. 17. cap. 11. q. 4. Sayrus lib. 4. cap. 1. num. 3. Bonac. tom. 1. de censur. disp. 3. puncta. 4. n. 5. Duplex partem habet conclusio, alteram affirmatiuam, & quælibet negatiuam; affirmatiua est ob violationem suspensionis ab Ordine sacro eius officium solemnitè exercendo irregularitatem incurri, quæ colligitur expressè ex cap. de sententia & re iudicata lib. 6. & cap. cum medicinalis de sententia excommunic. eodem lib. & ex Extrauag. Pij II. incipiente: *Cum ex sacrorum*: & tradunt Nauarr. Suar. Sayrus, alique Doctores relati. Sed notanda sunt verba conclusionis, non enim ob quamcumque suspensionis ab ordine violationem incurrit irregularitas, sed ob violationem suspensionis ab Ordine sacro, nam ob violationem suspensionis ab Ordinibus minoribus receptissima sententia est irregularitatem non incurri, eo quod officia huius Ordinum cum omni sua solemnitate à laicis, sicuti a clericis prælati solent. Vt notat Sayrus lib. 4. cap. 11. num. 9. & latius cap. 26. num. 11. Bonacina 1. 1. de censur. disp. 3. puncta. 4. num. 5. Neque item ob violationem suspensionis ab Ordine sacro irregularitatem incurrit, nisi quando officium Ordinis sacri sic exercetur, vt non nisi ab insignitis eo Ordine exerceri possit. Cum ergo suprà contingat Ep. solum, & Euangelium in Missa cani absque manipulo, vel stola ab iis qui Subdiaconatum, & Diaconatum ordinati non sunt, efficitur ea officia sic exercentes irregulares non esse, quia non censentur officium Ordinis sacri proprie, & formaliter exercere. Vt ex communi tradunt Nauarr. Sayrus, & Bonac. supra. Ob eandem rationem suspensus à Diuini officij, & à sacramentis irregularis non est tamen Diuini assiliter, & Sacramenta recipiat, quia ea assiliter, & receptio non est exercitum Ordinis sacri, cum à laicis præstari possit, vt ex communi tradit Bonacina disp. 3. puncta. 4. n. 6. Quinimo nec suspensus ab Ordine diaconatus, vel officio prædicandi irregularis erit, tamen cum superpellico & benedictione Sacerdotis solemnitè in Missa concionetur, quia esto officium concionandi solemnitè ex præcepto Ecclesiæ solis Diaconis competat, at non est vsus Ordinis, siquidem non ordinatis concedi Episcopo potest. Sicuti tradit Syluest. verbo suspensio, q. 5. Maiol. lib. 3. de irregul. cap. 19. n. 1. Sayrus lib. 4. thesauri, cap. 1. num. 20. Henric. lib. 13. cap. 33. num. 6. Bonac. d. puncta. 4. n. 6. Tamen contra sentiat Nauarr. cap. 27. n. 169. Gregor. de Valen. 1. 4. disp. 7. q. 18. p. 1. dub. 3.

Aliqui hanc partem conclusionis temperant, ne procedat in violatione suspensionis ab Ordine sacro pro determinato tempore apposte, & in puram poenam delicti commissi, sed in suspensionem absolutè lata pro conuincia suspensio coartanda. Etenim Eman. Saar. verbo irregularitatis ex ordine absoluti, num. 7. inquit: *Si aliquis se suspensus solum ad tempus, multi censent si celebret non fieri irregularem*. Sed hæc limitatio nullatenus admittenda est, quia aduertat expressè cap. 1. de sententia & re iudicata in 6. vb. iudex ordinarius, vt delegatus qui contra iustitiam quidquam fecerit in grauem partem alterius &c. ab executione officij per annum suspenditur. Quod si suspensionem durante damnabiliter se ingerat, ferit Diuini irregularitatis laqueo se inuoluit, secudum canonicas